

9 mei 2021, zesde paaszondag, jaar B
Eerste lezing: Handelingen 10, 25-26.34-35.44-48
Evangelielezing: Johannes 15, 9-17

Homilie

'Love, love, love... love is all you need.' De Beatles wisten het al! Liefde is het belangrijkste in het leven, hetgeen dat iedereen absoluut nodig heeft en waar we niet buiten kunnen. Is het thema van de liefde niet het meest bezongen in liederen en gedichten? Ook in vele religieuze geschriften wordt de liefde bezongen als hoogste goed. Zo is dat niet anders in de Bijbel en specifiek ook in de lezingen van vandaag. De liefde wordt bezongen in haar grootsheid, warmte en diepmenselijkheid. Ik herhaal uit het evangelie van vandaag: 'Dit is mijn gebod, dat gij elkaar liefhebt.' Klinkt gemakkelijk. Ik ben toch aardig en lief tegen de meeste van mijn medemensen, dan ben ik goed bezig, nietwaar? En ja, God houdt van ons en geeft ons elke dag Zijn liefde. En die draag ik dan weer uit... vandaag of morgen of volgende week... enfin... zoals het mij uitkomt en op het moment dat het mij uitkomt... bij de mensen voor wie het mij uitkomt... Dan is dat toch dik in orde, niet?

De eerste lezing stemt ons meteen tot voorzichtigheid, tot nadenken, tot twee k  er nadenken. Petrus, een van Jezus' trouwste volgelingen komt in contact met Cornelius. Volgens de joodse wet mocht Petrus helemaal niet in contact komen met Cornelius en de zijnen, omdat zij als 'onrein' werden aanzien. Contact met deze onreinen zou ervoor zorgen dat je zelf ook onrein werd en niet meer kon deelnemen aan de tempeldienst. Petrus is er erg op bedacht om niet onrein te worden, want wanneer hij droomt dat hij onreine dieren moet eten, protesteert hij. Dus wanneer er aan de deur geklopt werd om te melden dat Cornelius, de romeinse honderdman, met Petrus in contact wilde komen, zal hij wel even getwijfeld hebben. Maar misschien dacht Petrus aan al die keren dat hij twijfelde en daardoor het verkeerde koos, zoals Jezus verraden en in de steek laten omdat men hem ondervroeg op de avond voor zijn kruisiging. Of die keer dat hij door het water gezakt was omdat hij begon te twijfelen aan Jezus. Hij neemt duidelijk het besluit om toch bij die Cornelius op bezoek te gaan. Hij doorbreekt daarbij de joodse reinheidsvoorschriften. Hij stelt na zijn twijfel de mens VOOR de wet. Hij zal zich wellicht de keren nog goed herinnerd hebben dat ook Jezus dat deed bij zijn contacten met tollenaars, zondaars, prostituees en melaatsen. Dus Petrus gaat in gesprek met Cornelius, verblijft in zijn huis, eet met Cornelius en de zijnen. Hij had immers begrepen 'al die bezwaren die ik had, die zijn niet belangrijk'. Dat blijkt ook overduidelijk wanneer de Heilige Geest neerdaalt op allen daar aanwezig. God geeft duidelijk zijn zegen over Cornelius en de andere aanwezigen. Petrus doopt de aanwezigen dan ook in de naam van Jezus Christus.

Van het juiste volk zijn, de juiste dingen eten, besneden zijn of niet, de juiste reinheidswetten volgen... dat bleek allemaal relatief te zijn. Wat telde was het geloof van Cornelius en de zijnen en hun voornemen om zoveel mogelijk over Jezus te weten en hem te volgen in hun doen en laten. Wellicht kan men zeggen dat niet alleen Cornelius en zijn familie zich bekeerde, maar ook Petrus zich bekeert van bepaalde ideeën. Op die manier leidde zijn 'visioen' echt naar een andere visie over heidenen: ook zij mogen erbij horen.

Liefde zonder grenzen. Eigenlijk draait daar de hele Bijbel om. Vanaf het scheppingsverhaal tot het boek Openbaringen draait het om Gods liefde voor zijn schepping en in het bijzonder voor de mens. God houdt eindeloos veel van ons. Zelfs al verbrodden wij mensen het keer op keer... toch probeert God het keer op keer opnieuw met ons. Want hij houdt onvoorwaardelijk van ons. En er is geen beter bewijs dan het leven van Jezus. God heeft

zich weggeschonken aan ons mensen via zijn Zoon. Het kostbaarste bezit dat Hij had, heeft Hij prijsgegeven. Hij gaf dus het beste van zichzelf zonder iets terug te eisen. Volmaakte weg-schenkende liefde.

En ook Jezus is een toonbeeld van weg-schenkende liefde. Net als God had hij 'een neus' voor de kleine mens, de onbeduidende, de niet-meetellende mens. Jezus ging op zoek en besteedde voortdurend aandacht, tijd, genegenheid voor anderen, liefst zwakken. Jezus toonde en beleefde Gods liefde tot het uiterste. Hij had oog voor de noden van de kleinen. Hij trad in gesprek met een Samaritaanse en zorgde voor een bron van levend water. Hij genas zieken, blinden en verlamden. Hij gaf grote massa's materieel en geestelijk eten. Hij waste de voeten van zijn leerlingen. In het gesprek met de Syro-Fenicische vrouw erkent hij zijn foute gedachtegang en beseft hij dat hij gekomen is voor iedereen, jood of niet-jood. En in zijn afscheidsrede spreekt hij uitdrukkelijk over de liefde van zijn Vader en drukt hij de leerlingen op het hart om in die liefde te blijven en te doen en te leven zoals hij hen had voorgedaan. *Zoals de Vader Mij heeft liefgehad, zo heb ook Ik u liefgehad.* En blijf dit doen: houd van God, houd van elkaar. Zonder iets terug te willen of te verwachten.

Is dat gemakkelijk? Nee, dat is zeker niet altijd gemakkelijk. Onze relaties zijn vaak gebaseerd op wederzijdse sympathie. Het is gemakkelijk om te houden van mensen die ook van jou houden. Het is gemakkelijk om mensen te helpen die jou ook helpen. Maar zoals Petrus zegt in de eerste lezing: 'Bij God bestaat er geen aanzien des persoons.' Aangezien God geen onderscheid maakt tussen mensen, worden ook wij opgeroepen om geen onderscheid te maken. De een niet beter vinden dan de ander en ook onszelf niet op een voetstuk plaatsen. De anderen en anders-zijn aanvaarden en respecteren, waarderen. Ons bevrijden van hokjesdenken, zoals Petrus ons leert in de eerste lezing.

Elkaar aanvaarden en liefhebben, wil niet zeggen dat we *alle* eigenschappen of daden moeten respecteren en aanvaarden, zoals kwaad en onrecht. Nee, dat gaat immers in tegen de boodschap van liefde. Maar ga uit van wat Petrus zegt. Wanneer Cornelius uit respect voor hem op de knieën valt, zegt Petrus: 'Sta op, ik ben ook maar een mens.' We zijn allemaal maar mensen met goede en minder goede kanten. Laten we dat niet vergeten. Niet over onszelf, niet over de andere. Wees zowel voor jezelf als voor de anderen geduldig en begripvol en gun zowel jezelf als de andere groeikansen, verbeteringskansen en nieuwe kansen tot graag-zien en nog liever-zien. Gunnen we zowel elkaar als onszelf kans op groei in leven-gevende liefde, in dienstbaarheid en dankbaarheid, elke dag op nieuw, zoals Jezus ons heeft voorgedaan. Amen.

Sara Van Gucht